

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 8. Grauior est Pharisæorum malitia, quàm ipsius dæmonis: hoc autem patet in Iob, & Christi passione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

processit malitiæ, vt veraciter, voluerit esse Deus, ob prædictam rationem. Porro ea est hominum audax & stupida malitia, vt eorum mileni hoc prætenderint, quibus libri prophani redundant, quoniam & Scriptura, verissimas de iis refert historias. Ex eadem huius intenti ratione prodit celeberrimus ille dux exercituum Holofernes, tot stipatus militum copiis, vt mundum terreret vniuersum. Id autem quod prætendebat is illum mittebat Nabuchodonosor Rex; illud vnum erat, vt omnes per vniuersum orbem exterminaret Deos, ipse solus ybique pro

vbi mea, quia subitis, substitit, eius vtrique stulticia, jam erit pertinax & obstinata, vt ulterius sic progressura. Ita illum agnouit Iob, conuersus enim ad illam, quæ virum acriter impugnabat, sicut: *Quasi vna de stultis mulieribus locuta es.* Licet enim (vult D. Chyfl.) illi respondisse videatur, verius tamen locutus est demoni, quem post illam vidit stantem, & qui vt deuitus & vecors animi, jam per se nihil agebat, muliere vero vt propugnaculo utebatur retro quod lateret, proinde illi Iob: o perire, viuentium nequissime, quid agis? mulieris operam tibi præsidio sumis, ex illa tibi mœnia formas, & eius in me bellicis tormentis impetum facis? qui scias, quod eius malitia, vtpote stulticia & stupida vltiora audebit, vbi tu defecisti? in ipsa tibi hæc respondeo: *Si bona suscepimus de manu Domini, mala quare non sustinemus?*

Iob. 2. 9.

Deo haberetur. Præcepit ei Nabuchodonosor Rex, vt omnes Deos terre exterminaret, videlicet vt ipse solus diceretur Deus. Quia vero quidam conciliu militaris Centurio nomine Achior, Deum nominauit Deum Israel, crudeliter nimis eum cepit, & exprobrans ait: *Ostendam tibi quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor.* Alter autem Nabuchodonosor in diebus Danielis, ad tantam ascendit mentis dementiam, vt necdum sua ei malitia persuaserit vt crederet, quod ipse Deus esset quoniam & statum suam, opus manuum artificum voluit, vt Deum haberet, proinde sub pœna capitis eundem præcepit, vt eam, tanquam Deum proni in terra adorarent: sicut aduertunt D. Hieron. & Theodoretus.

non est Deus, nisi Nabuchodonosor. Alter autem Nabuchodonosor in diebus Danielis, ad tantam ascendit mentis dementiam, vt necdum sua ei malitia persuaserit vt crederet, quod ipse Deus esset quoniam & statum suam, opus manuum artificum voluit, vt Deum haberet, proinde sub pœna capitis eundem præcepit, vt eam, tanquam Deum proni in terra adorarent: sicut aduertunt D. Hieron. & Theodoretus.

Quis non admiretur id quod contigit in Christi Domini morte? illum intentat tota inferni malitia, manum patiter dante, omni hominum nequitia: concedit Dominus vtrique plenam libertatem, vt contra suam diuinam personam agant quidquid aut sciant, aut possint. Hoc significauit, quando se comprehensuris dixit: *Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum.* Hac accepta licentia omnes in eum vnanimiter insurrexerunt. Ex vna parte prodeunt præcipui & cæteris demones nequiores, quos D. Paulus vocat: *Principes tenebrarum.* Conferantur viris primariis, nimirum Sacerdotibus, Doctoribus & Principibus Hierusalem; exercitus fortissimus, vbi coadunantur & tota demonum malitia, & hominum peruersitas, totamundi inferni nequitia. O quam læuos fecerunt impetus? Qualem Christum reddiderunt? qui carcere tam infames? qui colaphi tam crudeles? quæ spura tam ignominiosa? quæ capillorum ac barbæ euulsio tam dolorosa? quæ verbera tam inhumana? quæ spinæ tam horribiles? quæ vulnera tam molesta? Iam quis dicat, nihil esse quod fieri possit amplius. Sustinuit Christus illos omnes impetus animo diuino, & imperturbato, patientia tam insolita vt ipsi sui intellectus, perspicacia intellexerint demones, impossibile illam in puro homine posse inueniri, & necessario consequi illum, Deum esse, proinde si progressantur ulterius, eumque neci tradant, eorum regnum certo certius fore perdendum, & in terra, quam habebant, potestatem finiendam. Quo posito, nedum conquiescunt, sed insuper & retrogradantur, vt Christi morti ponant obstaculum, quam prius totis viribus intenderant. Credunt D. Iguatius

Luc. 22.

13.

Eph. 6. 12

§. 8. Grauior est Phariseorum malitia, quam ipsius demonis: hoc autem patet in Iob, & Christi passione.

Hinc facile quis intelliget asturiam, quæ diabolus vltus est con Iob, vt primum expendit Orig. & postmodum D. Cypri. b. D. Chyfl. & D. Aug. d. Agg. editur illum diabolus primum, & duos, tresve tam graues impetus in illum facit, quales omnes probe nouimus, vt eum bonis omnibus, filii ac corporis salute spoliari. Inuenit autem in viro iusto tantum animi robur, & inuictam resistenciam, vt proposuerit se subducere vidumque confiteri, ita ipse Deo fatetur. Tum demum in eum mouit viri sancti uxorem, vt illum aggrediat, sicut re ipsa est aggressa illo impetu, qui tantum eum commouit. *Ahuc permanes in simplicitate tua? Cyp. Adesto demoni cedit atene malitia tua terga vertis, & vis vt mulier referat v. Cloriam? Si tibi nequitiæ vires deficiant, vt tu ipse credis? an illas tuas habebit mulier flaccide fortiores? Male rem capis: hoc scias velim, quod multo pernicior futura sit illa mulieris nequitia, &*

Quis non admiretur id quod contigit in Christi Domini morte? illum intentat tota inferni malitia, manum patiter dante, omni hominum nequitia: concedit Dominus vtrique plenam libertatem, vt contra suam diuinam personam agant quidquid aut sciant, aut possint. Hoc significauit, quando se comprehensuris dixit: *Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum.* Hac accepta licentia omnes in eum vnanimiter insurrexerunt. Ex vna parte prodeunt præcipui & cæteris demones nequiores, quos D. Paulus vocat: *Principes tenebrarum.* Conferantur viris primariis, nimirum Sacerdotibus, Doctoribus & Principibus Hierusalem; exercitus fortissimus, vbi coadunantur & tota demonum malitia, & hominum peruersitas, totamundi inferni nequitia. O quam læuos fecerunt impetus? Qualem Christum reddiderunt? qui carcere tam infames? qui colaphi tam crudeles? quæ spura tam ignominiosa? quæ capillorum ac barbæ euulsio tam dolorosa? quæ verbera tam inhumana? quæ spinæ tam horribiles? quæ vulnera tam molesta? Iam quis dicat, nihil esse quod fieri possit amplius. Sustinuit Christus illos omnes impetus animo diuino, & imperturbato, patientia tam insolita vt ipsi sui intellectus, perspicacia intellexerint demones, impossibile illam in puro homine posse inueniri, & necessario consequi illum, Deum esse, proinde si progressantur ulterius, eumque neci tradant, eorum regnum certo certius fore perdendum, & in terra, quam habebant, potestatem finiendam. Quo posito, nedum conquiescunt, sed insuper & retrogradantur, vt Christi morti ponant obstaculum, quam prius totis viribus intenderant. Credunt D. Iguatius

Hieron. Lanuzæ Bapt. de Tom. 1.

a *Esijf. s. a* & Ven. Beda *b.* illum hunc fuisse timorem, ad Philip. quem in somniis demones per visiones terrifi-
b In c. 27 cas in Pilati conjugo excitantur, eam commo-
Matthas. nentes, ut viro suo mandaret, ab hac causa Christi desisteret criminari, nec se hominis illius ingereret condemnationi. In illo casu, quo malitia inferni Principum retrograditur, & arma proicit securitatis, arma sumit, retinet, urget, hominum nequitia, ut viribus resumptis & animo acriori Christi procurant damnationem, idque tanto impetu, ut persuadent Pilato, dum vident quod Christum intenderet absolueret, eum morti condemnent crucifigendum; demum, dum jam mortuum viderant, nihilominus novus moliantur in eum nequitia suae machinas, Pilatum turmatim adeunt, requirunt. *Domine recordati sumus, quod seductor ille dixit adhuc vivens. Post tres dies resurgam. Tunc ergo custodiri sepulchrum. &c.* Hinc luce clarius agnosces, quam sit malitia hominum obstinata, quodque tam sit pertinax, quam stulti, ac proinde aliquando peior, ipsius perfidissimi demonis perversitate.

27 Hinc intelligemus quamobrem D. Paulus quosdam homines magis extimuerit, quam omnium demonum legiones; & ipsos rogaverit Thessalonicenses, eum suis orationibus adjuvarent, ut cum honore victor incolumis ab illis liberaretur. *Erant orate pro nobis ut liberemur ab importunis & malis hominibus.* Opinatur D. Chryllostomus hoc dixisse D. Paulum, ob homunculum quendam vilem, abiectum fabrum ararium, seu sectarium, de quo facit mentionem quem dicit Alexandrum ararium. Quid hoc rei Dei Apostole? an non tu ille, qui divina armatus gratia totum in certamen provocas infernum, creaturas omnes; quinimo & ipsam mortem, ipsos tenebrarum Principes, demones potentissimos & hoc manu ad manum, duello singulari? *Quis nos separabit a charitate Christi? tribulatio, an angustia &c.* Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes &c. Et homunculum, pauperem ararium reformidas? Ne mireris, molestior enim multo est hominis illius malitia, solus ille magis me fatigat, premit striccius, fortius coarctat, quam tota perversitas infernalis. Hoc ipsum nos quotidiana docet experientia. Sunt enim aliqui adeo diabolica perversitate nebulones, ut ipsos exhorrescant, quinimo & ipsi Principes eos reformidant, qui animum tuum curis dissecrunt gravioribus, quam ipsi demones. Quid non aggrediantur? quid non audent? quid non

moluntur? quomodo nulla habita proprii damni, aut mali successus ratione sibi factas vilescentur iniurias? quam non stultè ac stupide habeant in concubinato, quo naufragium corporis, animae, honoris, bonorumque suorum miserimè patuntur? qua non pertinacia bella movent, & diuexant mulierem totius pudicitiae prototypon. Molestiores fuerunt illi Christo, quam ipse diabolus, ac proinde se gravius ab illis offendit lacesitum, & hodie liquet, quando peractis ab illo tot miraculis idem spectatoribus, alia requirebant, ut ne hilum quidem de rebelli sua malitia vel incredulitate rescerent, ea quae videbant signa calumniant, sibi persuadentes, quod peccata ab eis signa prestare minimè potuissent, ac proinde illis per D. Marcum respondet: *O generatio incredula, quamàtu apud vos ero? Quamàtu vos patiar? Ac per D. Lucam. O generatio infidelis & perversa, usquequo ero apud vos & patiar vos.* Et modo per D. Mattheum. *Generatio prava & adultera.*

§. 9. Generatio prava. Pharisei generatio prae-postera, velut horologii Magister, qui veller, ut motus solis, suo se horologio conformaret.

P Radix rationes, ob quas Christus in hos Phariseos ita vehementer fuerit stomachatus fundantur in illis verbis Evangelicis à nobis praecedentibus. Sed & alias invenimus, si verba illi consideremus, quae illis responderit, quibus illos visus de pingit coloribus, & stylo prioris admirabili illis imitatur, qui sunt, ac propter hoc, iniquum esse, illis peccata concedere: *Generatio prava & adultera.* Si dicat Philosophus, nomen breuem rei esse definitionem, quinimo & propter hoc Adam, cui nota erat omni sui natura creaturatum, Deus praecipit, ut eis nomina imponeret, quibus paucis litteris cuiusque naturam describeret creaturæ, & cum Christus distinctus horum nosset naturam, excellentiori modo eam breviter iis nominibus, quibus eos compellat declaravit.

Primum nomen, quod eis imponit, hoc est, *Generatio prava.* Duae generationes leges in Scriptura (cum D. Augustino) Una est generatio D. Arecta, quae à Rege Propheta dicitur: *Generatio iniqua, reprobata,* altera est *Generatio prava,* ita à Christo dicta, seu generatio prae-postera, distorta sive Tom. 8. Ho.

2. Theff. 3.
2.
Hom. in 2.
ad Theff.
2. ad Tim.
4. 4.
 IV.
 Homines magis ali quando quam ipsi demones

2. ad 3. 1.

Marc. 9. 19.
Luc. 9. 41.

287